

med prosti narod, izbrisala je že marsikateri narodni stvari prvotni značaj, in tako nekako le pobiramo; vendar so tudi ti pobirki zanimivi in dragoceni. Slavni učenjaki vseh narodov jih raziskujejo, in mnogo časopisov jih zbira. Lanska češka razstava je porodila marsikatero lepo in koristno misel, dala pa je Čehom tudi nov zbornik za preučevanje češkega naroda na Češkem, Moravskem in v Šleziji; ta zbornik se zove »Český lid«. Izdaje ga knjigarna F. Šimáčka, urejnjeta pa ga s pomočjo mnogih pisateljev in učenjakov znana preiskovalca starin in narodnih stvari dr. Čeněk Zíbrt in pa dr. Lubor Niederle. Izšla sta tega zbornika v veliki osmerki (str. 220) dva zvezka, vseh izide na leto šest in bodo veljali 4 gld. Nisem mogel, da ne opozorim Slovence — čakal sem precej dolgo, da se oglasi kdo drugi — na ta znameniti zbornik. »Český lid« se bode bavil, kakor pravi naslov, z vsem, kar se tiče preprostega češkega naroda. Donašal bode razne antropološke razprave, podatke iz češkega bajeslovja, njegove pravne nazore, običaje, pripovedke, pesmi, prazne vere, pregovore; govoril bode o narodni godbi, plesu, noši, umetnosti itd. Izšla dva zvezka sta nam najbolje spričevalo, kako hoče izpolnjevati »Český lid« svojo nalogo. Izmed drugih spisov opozarjam le na koreniti članek pisateljice Renate Tyršové: »České lidové vyšívání na zemské jubilejní výstavě« (narodne vsitke pojasnjujejo lepe slike), potem na »Pověry a zvyky lidu moravského při hospodářství«, katere priobčuje znani narodni preiskovalec prof. Fr. Bartoš. J. Koula opisuje v spisu »O kroji lidu slovenského« slovaško narodno nošo, katero nam predstavljajo mnoge lepe slike, O. Hostinský preiskuje narodno pesem, Jos. Košťál priobčuje, kar pripovedujejo Čehi o povodnem možu (vodnik, molek, hastrman), a Ana Kellnerova pripoveduje ljubeznivo v preprostem narodnem govoru običaje okoli Domažlic. Kogar zanimajo izkopine, čitaj: »Hroby se skrčenými kostrami v Čechách« od dr. J. Matiegka in pa podatke o arheoloških najdbah. Posebno zanimiv je pa »Český lid« zaradi tega, ker nam podaje natančen popis in pregled časopisov in najnovejših del vseh evropskih narodov, kateri se bavijo z istimi predmeti. Ne samo Čehi, vsi učenjaki so navdušeno pozdravili ta koristni zbornik.

J.—ě.

»**Moderní humanita**« dle různých dokladů napsal Vilém Sladomel. 8°. Str. 71. Brno 1890. Nakl. knihtisk. benediktinů rajhr. Cena 50 kr. — Majhna je sicer ta knjižica, toda zlata vredna. Na jasen način se nam v njej opisuje,

kako pada človeška družba, odvrnivša se od Boga in cerkve, v največjo bedo, telesno in duševno, zgrešava svoj namen in zahaja v novo poganstvo. Spis se deli v štiri dele. Prvi, od str. 1—35, podaja nam zgodovinski razvoj modernega humanizma od dóbe Henrika VIII. na Angleškem, od koder je prišel v Belgijo, od tod na Francosko, Nemško in drugam. — Drugi del (str. 36—43) ima naslov »Věrouka humanity«. Pisec kaže, kako zametava prostozidarstvo glavne resnice katoliške vere, kakor: osebnega Boga, sv. Trojico, odkupljenje po Kristusu, neumrjčnost duše itd. — Tretji del je »Nravouka hum«. (str. 44—60). Ali je možno govoriti o mravnosti ondi, kjer ni vere v Boga in večno življenje? — Četrti del »Pospolítý život« (str. 60—71) razlaga razmerje med prostozidarstvom in človeškim društvom. — Spis kaže veliko in temeljito poznavanje tega predmeta, s katerim se je pisatelj tudi res bavil in že pisal o njem (n. pr. Svobodné zednářství . . . v Praze 1890).

Št. Z—c.

POLJSKO SLOVSTVO.

»**Celowość w naturze.**« (Smotrenost v prirodi). Studium przyrodniczo-filozoficzne; napisal Ks. Maryan Morawski T. J. prof. uniw. Jagel. Wydanie drugie przerebione. Kraków. 1891. — To je druga poljudno pisana modroslovna knjiga veleučenega profesorja Morawskega. Jako važna je tvarina, katero obdeluje, ker nudi nam dokaz iz pameti, da je Bog v istini. Primerno namenu poljudnemu ne nahajamo tu dolgih, težkih in natančnih šolskih dokazov in silogizmov, a to nam obilo nadomešča s krasnimi slikami in obrazi. Razdeljena je snov po 9 razdelkih z uvodom in dodatkom.

Najprej nam pové, kaj je »celowość-smotrenost«, da je namreč primerna uravnava sredstev do smotra. Na to nam kaže v prirodi tako primerno uravnava v jako živih obrazih. Ta prirodni ustroj pa ni slučajen, ampak izvira iz jasnega namena, kar prelepo dokazuje nasproti materijalistom. Jednako zaman se trudi evolucionizem podreti smotrenost prirode. Potem pa vpraša, kje je razum, ki je določil smoter in izbral sredstva, in odgovarja, da je nad svetom. Ta nadsvetni razum je postavil za smoter vsej prirodi človeka; človekov smoter in namen pa je stvarnik, ki je začetnik te smotrenosti v prirodi.

Priporočamo vsem poljščine večšim to knjigo; izvestno jih bode jako zanimala in zabavala.

Dr. J. J.

Razne stvari.

Naše slike. »Petero čutov«. Tako imenuje umetnik znamenito sliko, o kateri mi je pred kratkim pripovedoval slovenski slikar, da jo je videl nekđaj v Belvederu na Dunaju. Slika kaže petorico avstrijskih veteranov v stari vo-

jaški, časti vredni obleki, v mali, njim namenjeni sobici — recimo v kaki mestni hiši —, kjer se prijateljsko zabavajo. V zimskem mrazu so si privoščili vsak po svoje nekoliko užitka. Dalje nam ni treba razlagati, zakaj naš krasni